

زیبایی

فاطمه خوش نما

زیبایی یعنی؟

نمی دونم آرایش از نظر شما چیه و چه تعریفی از زیبایی دارین؟
از خلیل‌ها برسیدم. هر کسی به جوابی داد. حالا بماند که بعضی‌ها اصلاً
نتونستن جواب بدن و یا با ژست ادبیانه در حالی که سعی می‌کردن دست و پا
شونوگم نکنن می‌گفتند:
- به نظر من اصلاً تعریف خاصی نداره!
بعضی‌ها هم تعریف‌هایی می‌کردند که اون سرش ناییدا!
اما چند وقت پیش، توی یه کتابی خوندم که:
«در حقیقت زیبایی آن است که به انسان برتری بخشد»
«بانو استاهل»

گل بی عطر!

نمطمنا هیچ کدومون به زیبایی حضرت یوسف نیستیم و صد در صد یادمون
نمی‌آد که کسی به خاطر حیرت از زیبایی ما انگشت‌های خودشو بزیده باشه! و
این زیبایی آن حضرت بود که دام گناه به اون بزرگی رو برash بیهند کرد و...
«جمال، اگرچه مایه‌ی شرافت است، ولی مقرون به هزاران شر و آفت
است»
«زیبایی، بدون عفت و فضیلت، چون گلی خوش‌رنگ، ولی بی‌عطر
است»
«سترات»
یادمون باشه هیچ وقت خودمون رو مصون از این دام‌ها ندونیم!

بدون مقدمه!

«انسان به ارتباط با زیبایی محتاج است. بدون زیبایی، روح در تاریکی و
خشونت ماده خسته می‌شود.»
«علامه محمد تقی جعفری»
از خدا که پنهان نیست، از شما چه پنهان، نتونstem برای این جمله‌ی زیبایی
علامه توضیحی بدم. خلاصه چیزی که عیان است، چه حاجت به بیان است!

زیباترین ذیورها

«شیرینی کلامی توأم با حیا، زیباترین زینت زمان است» «اوریسپد»
 «جامعه‌های شما زیبایی‌های شما را می‌پوشاند، اما افسوس که زشتی‌ها
 هم چنان عربان می‌مانند، با این که شما در پوشیدن جامه‌هایتان سرود آزادی
 می‌خوانید و هرکس چنین می‌پندارد که در پوشیدن و انتخاب جامه آزاد است،
 ولی فراموش نکنید که گاه همین جامه‌ها پوستی‌می‌شوند که شما را به زنجیر
 می‌کشند و برده خود می‌سازند» «جران خلیل جبران»
 گویند «شبی» روزی طهارتی کرد، به قصد آن که به مسجد آید. از هاتفی شنید
 که: «ظاهر شُستی، صفائی باطن کجاست؟» شبی گفت: بازگشتم، همه‌ی ملک و
 میراث دادم و یک سال جز بدان مقدار جامه که نماز بدان روا بود، نپوشیدم. آن
 گاه به نزدیک چند آمد، گفت: یا شبی! این سخت سودمند طهارتی بود که
 کردی، خدای تواری پوسته طاهردارد! «کشف الحجوب»
 الهی!

ظاهر که این قدر زیاست، باطن چگونه است؟ «علامه حسن زاده‌ی آملی»

کو... گوش شنو!

چقدر دنیا فشنگ می‌شد اگه همه‌ی آدم‌هایی که برای ریخت و قیافه‌ی
 ظاهرشون سواسی به خرج می‌دن، یک کمی
 - فقط یه کمی - به اخلاق و رفتار و درون خودشون برسن!
 «انسان باید از هر حیث، چه ظاهر و چه باطن زیبا و آرسته باشد.» «چخوف»
 «انسان اگر به اندازه‌ای که به «شکل» خود اهمیت می‌دهد، به «شاکله‌ی» خود
 اهمیت می‌داد، از فرشته زیباتر می‌شد»
 «عباسعلی کامرانیان(تپش قلم)

زیبایی‌های اسوه

دین اسلام، سفارش‌های زیادی برای زیبایی و آراستگی‌های فردی و اجتماعی
 متذکر شده است که نمونه‌ی بارز آن در رفتار پیامبر(علیه السلام) و ائمه‌ی بزرگوار ما
 مشاهده می‌شود. بدون شک می‌توان گفت رفتار و گفتار این عزیزان مرهمی
 است بر زخم سرخورده‌ی پسر امروز از عصر تجدد.
 «در الموطأ‌المالک چنین آمده است که پیامبر(علیه السلام) مردی را دید که موهای
 سرش و ریش او زولیده بود و به او تذکر داد که موهای سرش را اصلاح کند^(۱)
 و هم‌چنین آمده است:

«رسول خدا روزی دوبار، موی سر و ریش خود را شانه می‌زد^(۲)
 «شبها هنگام خواب، پرچشم‌های خود سرمه می‌کشیدند و امت خود را به این
 کار سفارش می‌کردند^(۳)»
 امام صادق(علیه السلام) در جایی می‌فرمایند:
 «خداؤند، زیبایی و آرستی را دوست دارد و از نبرداختن به خود و خود را ژولیده
 نشان دادن کراحت دارد^(۴)»

اسلام و موي سو:

موی سر یکی از مناصر اصلی در زیبایی افراد به شمار می‌رود و در اسلام
 سفارش متعددی درباره‌ی مراقبت و نگهداری از موی سر به چشم می‌خورد.
 امام صادق(علیه السلام) فرموده‌اند:

«موی زیبا از پوشش‌های خداست، پس آن را گرامی بدارید^(۵)»
 «پیامبر اکرم(علیه السلام) نهی فرمود از آن دختری که به حد بلوغ رسیده باشد و مانند
 مردان موی سر خود را از پشت سر یا از میان یا از جلوی سر کوتاه نماید^(۶)»
 و پیامبر اکرم(علیه السلام) سفارش کرده‌اند که:
 «هرکس موی سرش را بلند می‌گذارد، خوب نگهداری کند، یا آن را کوتاه
 نماید^(۷)»

امام صادق(علیه السلام) درباره‌ی شانه زدن موای چنین فرموده‌اند:
 «شانه زدن سر وبا را دور می‌سازد و شانه‌زدن ریش، دندان‌ها را محکم
 می‌کند^(۸)»

اسلام و لباس زیبا و تمیز:

لباس، باید تمیز و زیبا باشد و شایسته شان آدمی، تا آدمی را در دید دیگران
 خوشایند و زیبا جلوه دهد.
 امام صادق(علیه السلام) در این باره می‌فرمایند:
 «لباس زیبا بیوش، زیبا خداوند زیباست و زیبایی را دوست دارد، ولی باید از
 حلال باشد^(۹)»
 «هرکس لباسی می‌پوشد، باید آن را پاکیزه نگه دارد^(۱۰)»
 «شستن لباس‌ها غم و اندوه را دور می‌سازد...^(۱۱)»

پی‌نوشت‌ها:

- ۱. شمائی الشی، ص ۴۱.
- ۲. بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۱۶.
- ۳. همان.
- ۴. امالی الطوسي، ج ۱، ص ۲۷۵.
- ۵. کتاب من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۱۲۹.
- ۶. تذكرة الفقها، ج ۱، ص ۳۹۰.
- ۷. کافی، ج ۶، ص ۴۸۵.
- ۸. کتاب من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۱۲۸.